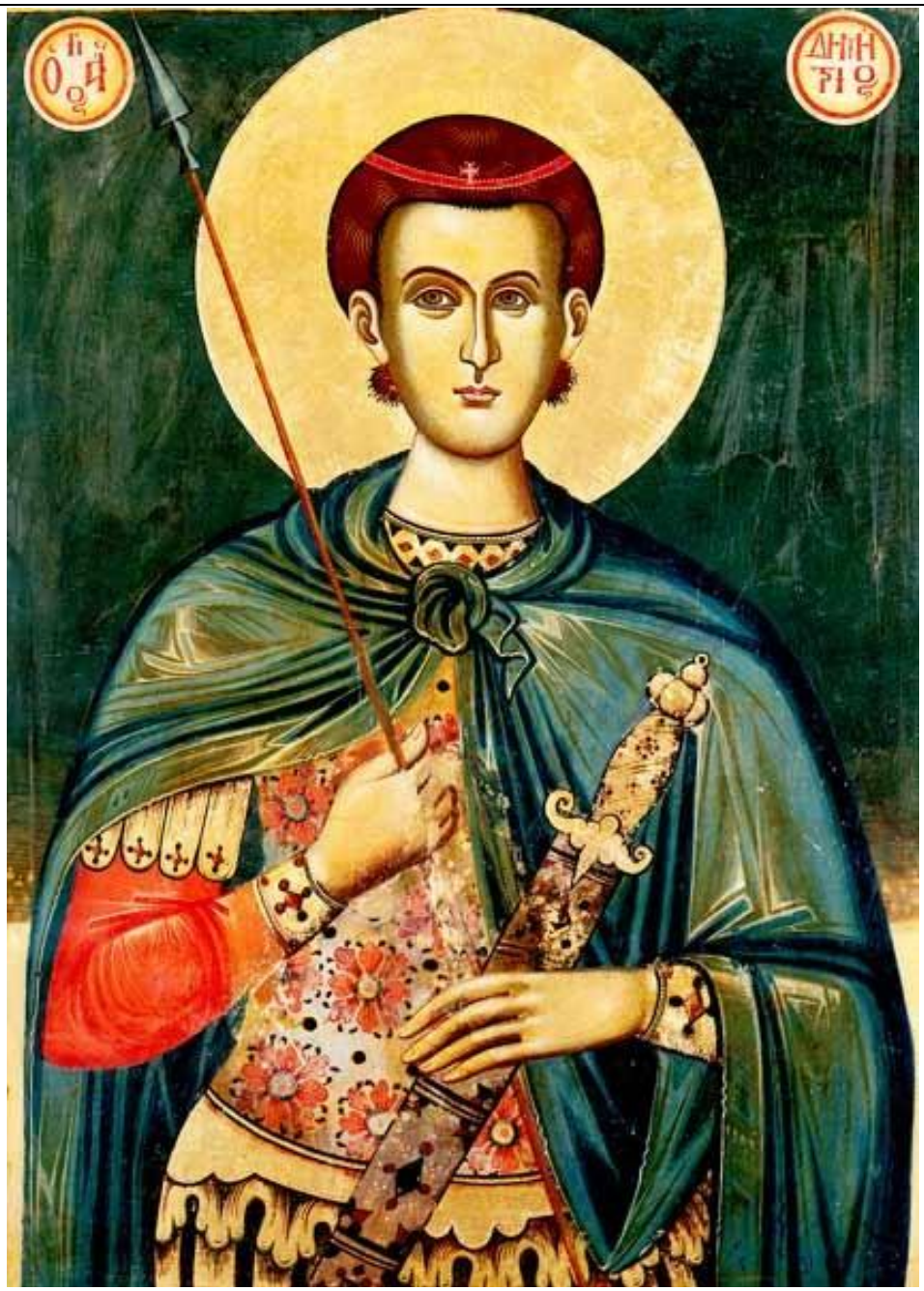

26 OCTOMBRIE
CANON DE RUGACIUNE 15
CATRE
SF.MARE MUCENIC
DIMITRIE DE LA TESALONIC
VENETIA,1806

www.tezaurliturgic.ro

Κανὼν τέλειος. Συμψάλλεται τῷ τῶν ἁγίων Νοταρίων, Τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ. πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

ΚΑ'λλιστε μαρτύρων, ἐντάφιον μέλος, καὶ ἐπικήδειον, ᾆσμα νῦν πρόσδεξαι, ὁ τῇ σφαγῇ σου τὴν λόγχην, τοῦ Χριστοῦ σου μιμησάμενος, καὶ θανάτῳ νεκρωσιν, ζωοποιὸν Δημήτριε. Δίς.

ΑΝω θείᾳ δόξῃ, καὶ κάτω τοῖς μύροις, οἱ ἐπουράνιοι καὶ οἱ ἐπίγιοι, κεκοσμημένον ὁρῶντες, εὐφημοῦσι σε Δημήτριε. τῇ ψυχῇ γὰρ πάμφωτος σαρκὶ δὲ τελεῖς ἄφθορος.

ΙΝα σου τὴν πίστιν, τῷ κόσμῳ γνωρίσῃ, καὶ τὴν ἀγάπησιν, πληροῖ σε μύρων Χριστὸς, ἀπὸ τῆς σῆς πλευρᾶς μάρτυς, βλύζειν ταῦτα παραχόμενος, καὶ τῷ τάφῳ κείμενος, ῥέεις ζωὴν Δημήτριε.

Ω'δὴ, γ'. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

ΣΕ' τὸν πεφιλημένον, ὡς πάναγνον Χριστῷ νῦν ἐσφαγμένον. ἡ σύμπασα ὁρῶσα, ἐκ τάφου μύρα ἐκβλύζοντα, Χριστῷ κράζει Δημήτριε, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Porta di Penitenza. R 3 Σύμ-

262

ΣΥ'μβολα σῆς ἁγνείας, ἀνέδωκεν ἐκ σοῦ εὐώδη μύρα, Χριστὸς τὴν κεκρυμμένην, θείαν ἐν σοὶ χάριν φαίνοντα, τοῖς κράζουσι Δημήτριε, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε Φιλάνθρωπε.

ΗΝοιξας τὰς ἀγκάλας, καὶ δέδεξαι τὰς σφαγὰς τῇ πλευρᾷ σου. καὶ νεκρωθεὶς δὲ μάρτυς, δίχα ταφῆς τε καὶ μνήματος, ἐρρίφης κράζων ἔνδοξε, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

ΜΝῆμα σὸν ἀπεδείχθη, καὶ τάφος σου τὸ φρέαρ, ὦ ἐρρίφης. καὶ γὰρ ἡ Θεία χάρις, ταῖς ἐνεργείαις σὲ ἔδειξε, τῶν μύρων θαυμαζόμενον, καὶ νῦν τοῖς θαύμασι, καταλάμπει σε Δημήτριε.

Καθίσματα, ἦχος. α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΣΙνδόνι μὲν Χριστὸς νεκρωθεὶς ἐνειλήθη, Δημήτριε σοφὲ, καὶ ἀρώμασι θείοις, ἐτάφη ὁ ὑπέρθεος, σὺ δὲ ἄταφος ἔμεινας. εἰς τὸ φρέαρ δὲ, ἀπορρίφεὶς δι' ἐκεῖνον, ὡς ἀρώματα μύρα λαμβάνεις ἐκ τούτου. ᾧ μύρον τὸ ὄνομα.

Ὠ,δὴ, δ'. Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν.

ΤΗν ἐν σταυρῷ φρικτὴν ἐκκέντησιν, σοῦ δεσπότου ζηλῶν, δικαῶς ἐβόας, τῷ μώλωπι ἰάθημεν τῷ σῷ λυτρωτὰ, καὶ πόθῳ σου τὸ πάθος καὶ τοῦτο δέχομαι.

ΕΒδόμην ἔνδοξε παρήλασας, τῆς ὀγδόης ζωὴν βιώσας θείοις ἔργοις. παρεῖδες γὰρ τὰ πρόσκαιρα, καὶ ὅλος καινὸς, ἀπεδείχθης ἁγνείᾳ καὶ θείοις αἵμασι.

ΡΩμαλαιότατον τὸν Νέστορα, νικητήν τε δεινοῦ Λυαίου ἀπειργάσω, ὃν ῥήξας διεσπάραξε ταῖς σαῖς προσευχαῖς. καὶ σφαγεὶς Χριστοῦ μάρτυς ὤφθη ἀοίδιμος.

ΟΡμήσας δόλῳ θανατῶσαι σε, ὁ σκορπίος νεκρὸς ὡράθη παραυτίκα, ἰδὼν θεοφορούμενον σὲ καὶ φωταυγῆ, καὶ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ πίπτει καὶ ὁ νοούμενος.

Ὠ,δὴ, ε'. Θεοφανείας σου Χριστέ.

ΘΕοφανείας τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀληθῶς ἐξεικόνισμα ὤφθης, καὶ ἐδείχθης φῶς λαοῖς Δημήτριε, τοῖς νυκτὶ τῆς πλάνης καθεύδουσιν, οὓς ἀνέστησας πρὶν νεκροὺς ζωώσας λόγοις σου, καὶ νῦν ἐκ μνημείου σοῖς μύροις τοὺς ἐν τῇ γῇ, πάντας εὐφραίνεις πιστούς.

ΝΕός ἐδείχθης ἀληθῶς, τὸν ποιητήν σου βροτὸν γεγονότα, τῆς πλευρᾶς τῇ λόγχῃ μιμησάμενος. καὶ τὸ τούτου φαίνεις μυστήριον. ὁ δεσπότης γὰρ λογχευθεὶς, ὕδωρ σὺν αἵματι, ζωὴν ἡμῖν βλύζει, καὶ σὺ τὰ μύρα πιστῶν εἰς ἰατήριον.

Διὰ

www.tezaurliturgic.ro

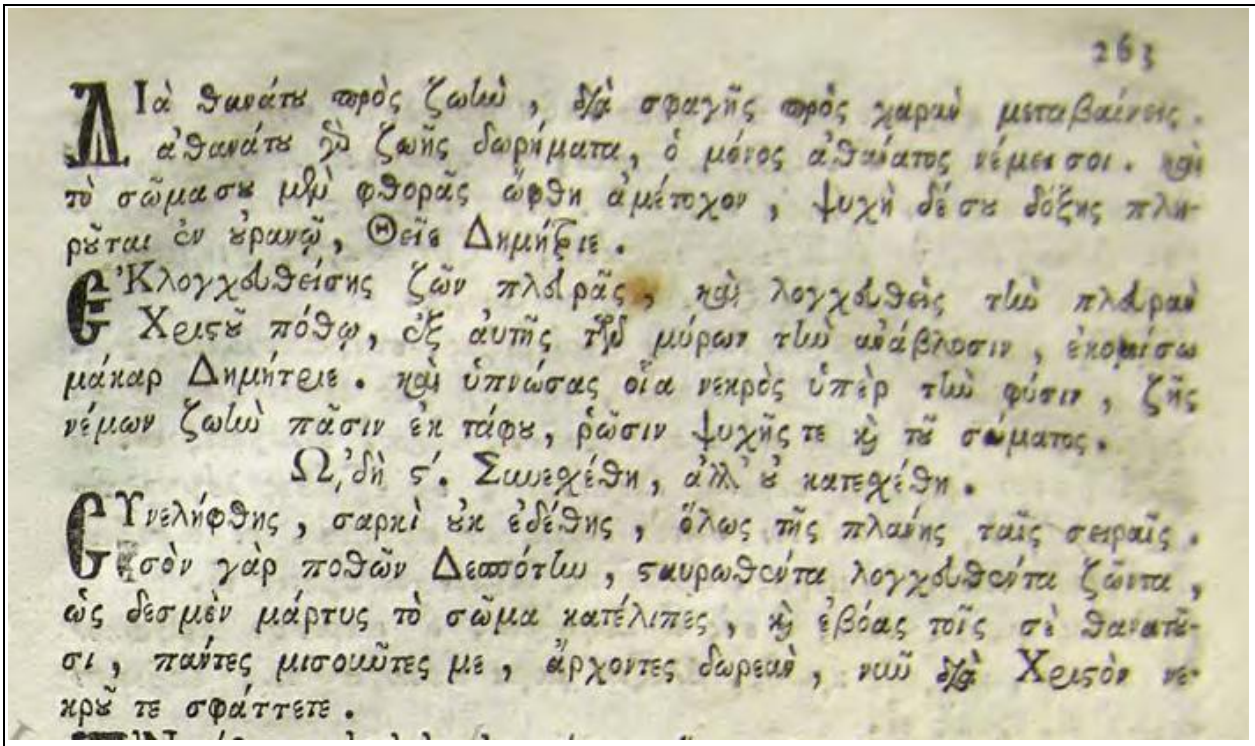

263

Διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν, διὰ σφαγῆς πρὸς χαρὰν μεταβαίνεις. ἀθανάτου γὰρ ζωῆς δωρήματα, ὁ μόνος ἀθάνατος νέμεσοι. καὶ τὸ σῶμα σου μὲν φθορᾶς ὤφθη ἀμέτοχον, ψυχὴ δέ σου δόξης πλήρεται ἐν οὐρανῷ, Θεία Δημήτριε.

Ἐκλογχωθεῖσης ζῶν πλάνης, καὶ λογχωθεὶς τὴν πλάνην Χριστὸν πόθῳ, ἐξ αὐτῆς τῶν μύρων τὴν ἀπάβλυσιν, ἐκόμισω μάκαρ Δημήτριε. καὶ ὑπνώσας οἷα νεκρὸς ὑπὲρ τὴν φύσιν, ζῆς νέμων ζωὴν πᾶσιν ἐκ τάφου, ῥῶσιν ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος.

Ὠδὴ ς'. Σωσεχέθη, ἀλλ' ἐκατεχέθη.

Γυνελήφθης, σαρκὶ οὐκ ἐδέθης, ὅλως τῆς πλάνης ταῖς σειραῖς. σὸν γὰρ ποθῶν Δεσπότην, σκυρωθέντα λογχωθέντα ζῶντα, ὡς δεσμὸν μάρτυς τὸ σῶμα κατέλιπες, καὶ ἐβόας τοῖς σὲ θανατοῦσι, πάντες μισοῦντες με, ἄρχοντες δωρεὰν, νῦν διὰ Χριστὸν νεκρόν τε σφάττετε.

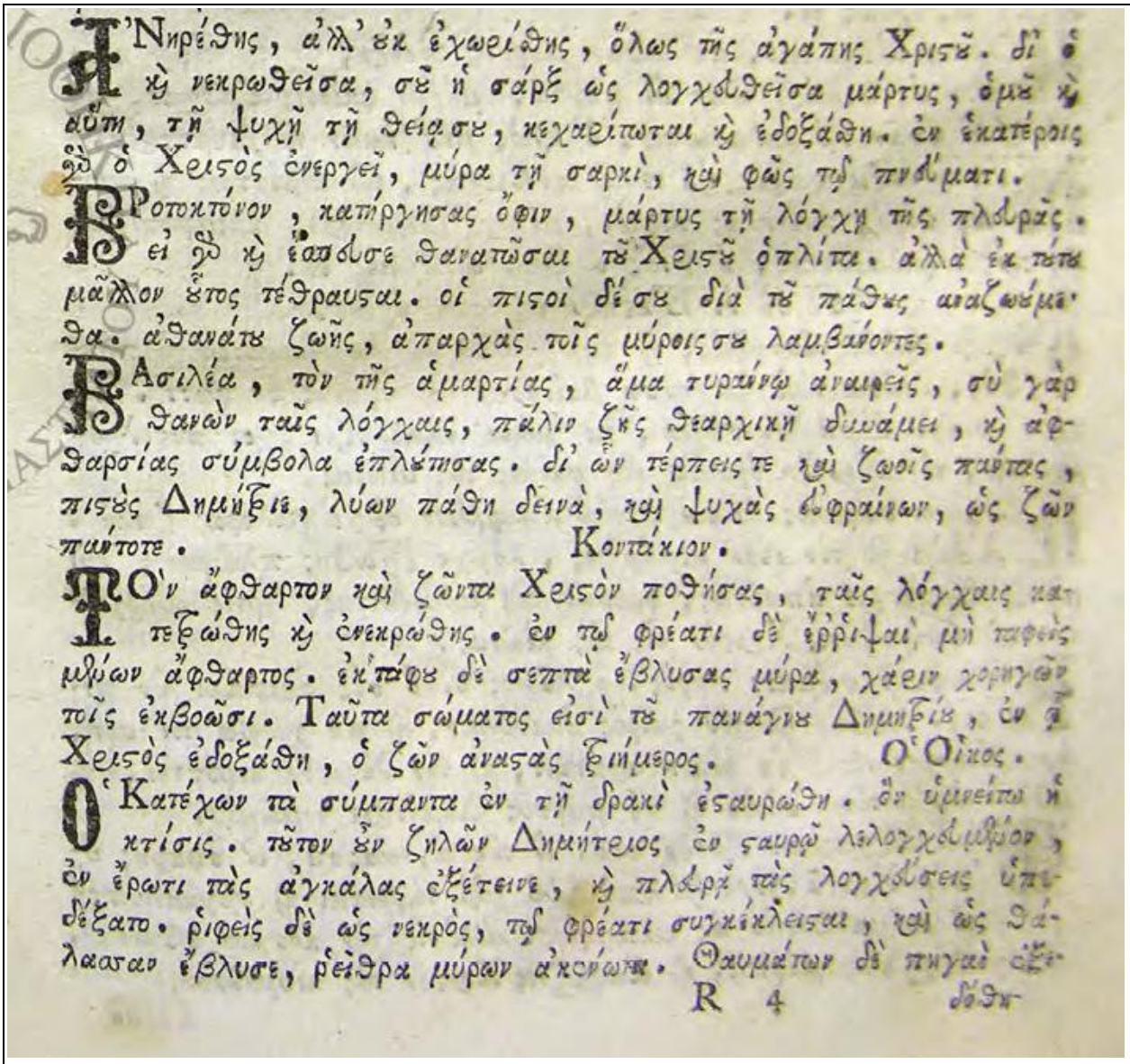

Ἀ'Νηρέθης, ἀλλ' οὐκ ἐχωρίσθης, ὅλως τῆς ἀγάπης Χριστοῦ. δι' ὁ καὶ νεκρωθεῖσα, σοῦ ἡ σάρξ ὡς λογχευθεῖσα μάρτυς, ὁμοῦ καὶ αὕτη, τῇ ψυχῇ τῇ θείᾳ σου, κεχαρίτωται καὶ ἐδοξάσθη. ἐν ἑκατέροις γὰρ ὁ Χριστὸς ἐνεργεῖ, μύρα τῇ σαρκὶ, καὶ φῶς τῷ πνεύματι.

Βροτοκτόνον, κατήργησας ὄφιν, μάρτυς τῇ λόγχῃ τῆς πλευρᾶς. εἰ γὰρ καὶ ἔσπευσε θανατῶσαι τοῦ Χριστοῦ ὁπλίτα. ἀλλὰ ἐκ τούτου μᾶλλον οὗτος τέθραυσται. οἱ πιστοὶ δέ σου διὰ τοῦ πάθους ἀναζωούμεθα. ἀθανάτου ζωῆς, ἀπαρχὰς τοῖς μύροις σου λαμβάνοντες.

Βασιλέα, τὸν τῆς ἁμαρτίας, ἅμα τυράννῳ ἀναιρεῖς, σὺ γὰρ θανὼν ταῖς λόγχαις, πάλιν ζῆς θεαρχικῇ δυνάμει, καὶ ἀφθαρσίας σύμβολα ἐπλούτησας. δι' ὧν τέρπεις τε καὶ ζωοῖς πάντας, πιστοὺς Δημήτριε, λύων πάθη δεινὰ, καὶ ψυχὰς εὐφραίνων, ὡς ζῶν πάντοτε.

Κοντάκιον.

Τὸν ἄφθαρτον καὶ ζῶντα Χριστὸν ποθήσας, ταῖς λόγχαις κατετρώθης καὶ ἐνεκρώθης. ἐν τῷ φρέατι δὲ ἔρριψαι μὴ ταφεὶς μένων ἄφθαρτος. ἐκ τάφου δὲ σεπτὰ ἔβλυσας μύρα, χάριν χορηγῶν τοῖς ἐκβοῶσι. Ταῦτα σώματος εἰσὶ τοῦ πανάγνου Δημητρίου, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐδοξάσθη, ὁ ζῶν ἀναστὰς τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ Κατέχων τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακὶ ἐσταυρώθη. ὃν ὑμνείτω ἡ κτίσις. τοῦτον οὖν ζηλῶν Δημήτριος ἐν σταυρῷ λελογχευμένον, ἐν ἔρωτι τὰς ἀγκάλας ἐξέτεινε, καὶ πλευρᾷ τὰς λογχεύσεις ὑπεδέξατο. ῥιφεὶς δὲ ὡς νεκρὸς, τῷ φρέατι συγκέκλεισται, καὶ ὡς θάλασσαν ἔβλυσε, ῥεῖθρα μύρων ἀκένωτα. Θαυμάτων δὲ πηγαὶ ἐξε-

R 4 δόθη-

www.tezaurliturgic.ro

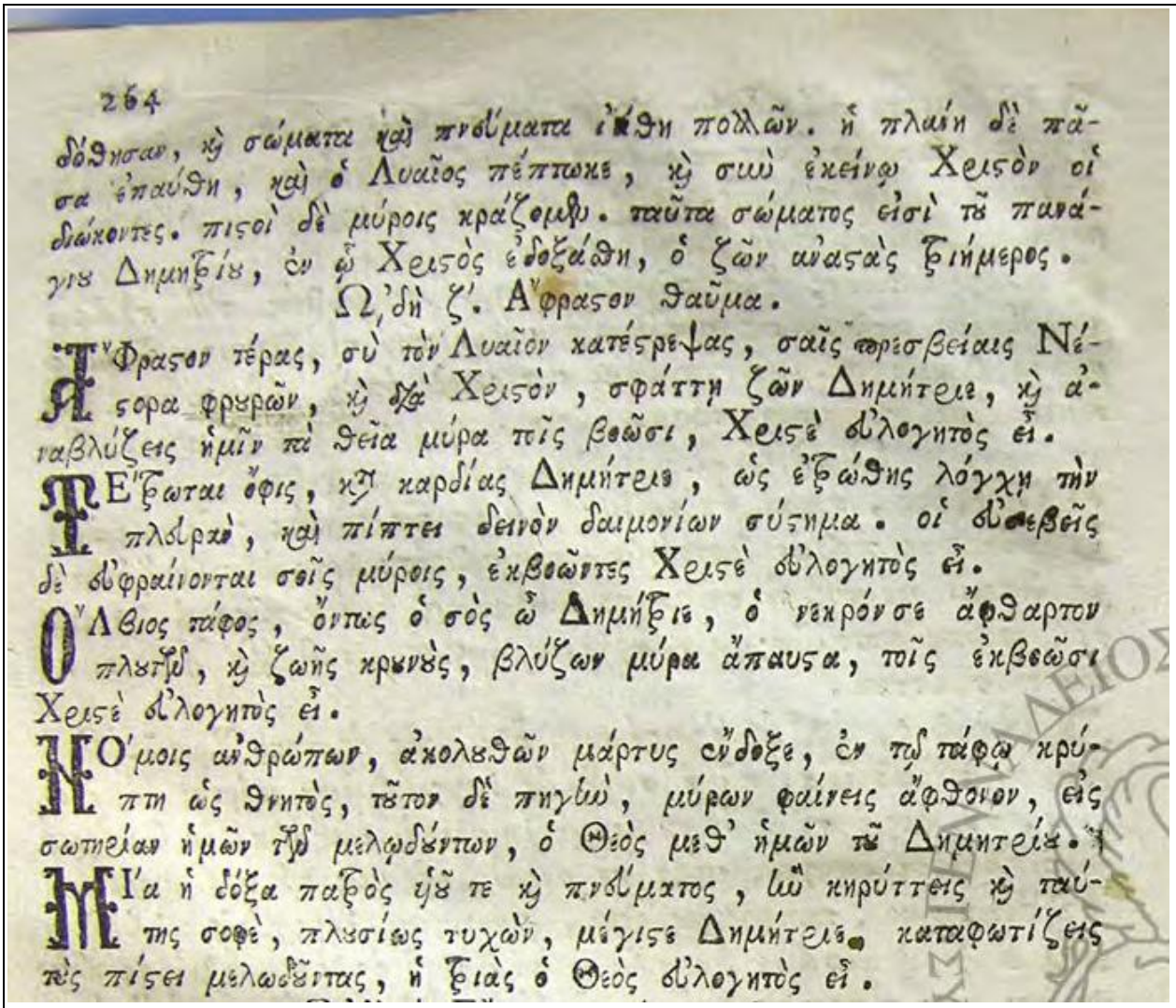

δόθησαν, καὶ σώματα καὶ πνεύματα ἰάθη πολλῶν. ἡ πλάνη δὲ πᾶσα ἐπαύθη, καὶ ὁ Λυαῖος πέπτωκε, καὶ σὺν ἐκείνῳ Χριστὸν οἱ διώκοντες. πιστοὶ δὲ μύροις κράζομεν. ταῦτα σώματος εἰσὶ τοῦ πανάγιου Δημητρίου, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐδοξάσθη, ὁ ζῶν ἀναστὰς τριήμερος.

Ὠδὴ ζ'. Ἄφραστον θαῦμα.

Ἄφραστον τέρας, σὺ τὸν Λυαῖον κατέστρεψας, σαῖς πρεσβείαις Νέστορα φρουρῶν, καὶ δι' Χριστὸν, σφάττῃ ζῶν Δημήτριε, καὶ ἀναβλύζεις ἡμῖν τὰ θεῖα μύρα τοῖς βοῶσι, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Τέτρωται ὄφις, κατὰ καρδίας Δημήτριε, ὡς ἐτρώθης λόγχῃ τὴν πλευρὰν, καὶ πίπτει δεινὸν δαιμονίων σύστημα. οἱ εὐσεβεῖς δὲ εὐφραίνονται σοῖς μύροις, ἐκβοῶντες Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Ὄλβιος τάφος, ὄντως ὁ σὸς ὦ Δημήτριε, ὁ νεκρόνσε ἄφθαρτον πλουτῶν, καὶ ζωῆς κρουνοὺς, βλύζων μύρα ἄπαυστα, τοῖς ἐκβοῶσι Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Νόμοις ἀνθρώπων, ἀκολουθῶν μάρτυς ἔνδοξε, ἐν τῷ τάφῳ κρύπτη ὡς θνητὸς, τοῦτον δὲ πηγὴν, μύρων φαίνεις ἄφθονον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων, ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν τοῦ Δημητρίου.

Μία ἡ δόξα πατρὸς υἱοῦ τε καὶ πνεύματος, ἣν κηρύττεις καὶ ταύτης σοφὲ, πλουσίως τυχὼν, μέγιστε Δημήτριε, καταφωτίζεις τοὺς πίστει μελῳδοῦντας, ἡ τριὰς ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

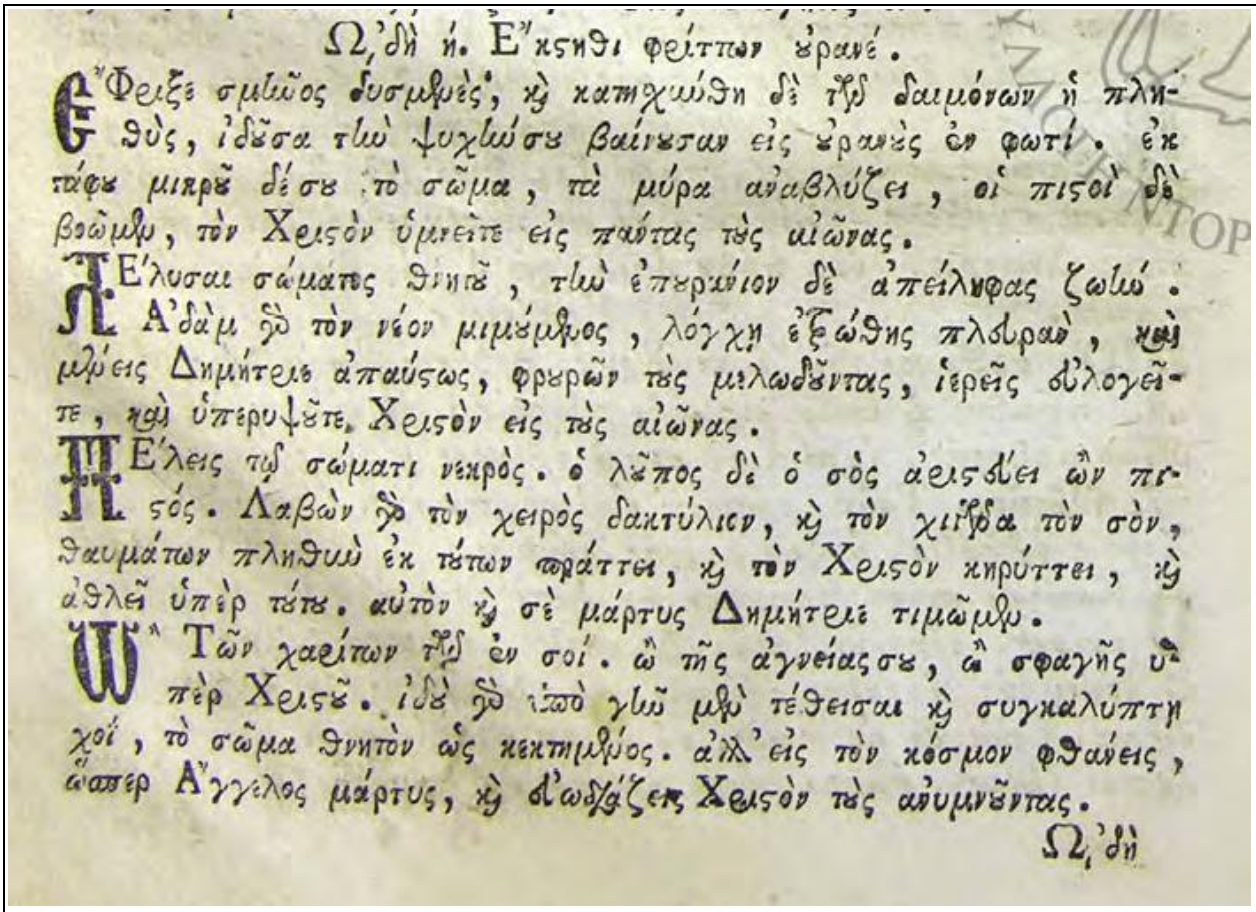

Ὠδὴ ἡ. Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ.

Ἔφριξε σμῆνος δυσμενὲς, καὶ κατηχύνθη δὲ τῶν δαιμόνων ἡ πληθὺς, ἰδοῦσα τὴν ψυχὴν σου βαίνουσαν εἰς οὐρανοὺς ἐν φωτί. ἐκ τάφου μικροῦ δέσου τὸ σῶμα, τὰ μύρα ἀναβλύζει, οἱ πιστοὶ δὲ βοῶμεν, τὸν Χριστὸν ὑμνεῖτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέλυσαι σώματος θνητοῦ, τὴν ἐπουράνιον δὲ ἀπείληφας ζωήν. Ἀδὰμ γὰρ τὸν νέον μιμούμενος, λόγχῃ ἐξώθης πλευρὰν, καὶ μένεις Δημήτριε ἀπαύστως, φρουρῶν τοὺς μελῳδοῦντας, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πέλεις τῷ σώματι νεκρὸς. ὁ λοῦπος δὲ ὁ σὸς ἀριστεύει ὢν πιστός. Λαβὼν γὰρ τὸν χειρὸς δακτύλιον, καὶ τὸν χιτῶνα τὸν σὸν, θαυμάτων πληθὺν ἐκ τούτων πράττει, καὶ τὸν Χριστὸν κηρύττει, καὶ ἀθλεῖ ὑπὲρ τούτου. αὐτὸν καὶ σὲ μάρτυς Δημήτριε τιμῶμεν.

Ὢ Τῶν χαρίτων τῶν ἐν σοί. ὢ τῆς ἀγνείας σου, ὢ σφαγῆς ὑπὲρ Χριστοῦ. ἰδοὺ γὰρ ὑπὸ γῆν μὲν τέθεισαι καὶ συγκαλύπτῃ χοΐ, τὸ σῶμα θνητὸν ὡς κεκτημένος. ἀλλ' εἰς τὸν κόσμον φθάνεις, ὥσπερ Ἄγγελος μάρτυς, καὶ εὐωδιάζεις Χριστὸν τοὺς ἀνυμνοῦντας.

Ὠδὴ

Ὠδὴ θ'. Μὴ ἐποδύρου μου μῆτερ.

ΜΗ' ἀνιῶ ὦ πατρίς μου, ὑπαχθεῖσα τυράννοις. ὧν δι' ἐμοῦ ἀπαλλαγὴν εὑρεῖν ἐπιζητεῖς. ἐκλυτρώσομαι γὰρ καὶ νῦν ἐκ θλίψεων, καὶ πληρώσω ἐνθέων ἀγαθῶν, καὶ φυλάξω καὶ σώσω λέγει Δημήτριος.

Ἐπὶ ταῖς σαῖς μεσιτείαις, τῶν δεινῶν λυτρωθεῖσα, ὑπὸ τὰς σὰς διεφυλάχθην πτέρυγας ἀεί. νῦν δὲ παρὰ δόξαν, ἀναμέσον τῶν δεινῶν, στροβουμένη ἀθλίως, προστρέχω ἐπὶ σὲ, καὶ κραυγάζω, βοήθει μοι ὦ Δημήτριε.

ΤΗ' με καλύπτει καὶ τάφος, ἀλλὰ πλήρης ὁ Κόσμος ἐμῆς ὀσμῆς τῆς ἐκ τῶν μύρων χάριτι Χριστοῦ. μὴ φοβοῦ οὖν πατρίς μου ἐμὲ κατέχουσα. τοὺς ἐχθρούς σου γὰρ πάντας πατάξω ἐν Χριστῷ, καὶ φυλάξω καὶ σώσω σὲ τὴν τιμῶσαν με.

Ἀγαλλιάσθω γῆ πᾶσα, Θεσσαλονίκη χαῖρε ἡ εὐσεβής· ὁ γὰρ Χριστοῦ ὁπλίτης ὁ λαμπρὸς, μετὰ σοῦ ἐσκεὶ φρουρῶν, καὶ σώζων σε. τοὺς ἐχθρούς σου συντρίβων, πληρῶν σε ἀγαθῶν. ὦ καὶ κράζει τιμῶσα χαίροις Δημήτριε.

Εἰς τοὺς αἴνους ἀπὸ στιχ. Αἱ Ἀγγελικαί.

ΧΑίροις ὁ κλεινὸς ἐν τοῖς μάρτυσι καὶ μέγας, ὄντως ἀθλητὴς, καὶ τῆς πλάνης καταλύτης, Δημήτριε τρισμάκαρ, ὃς τὸ αἷμα ἐξέχεας, διὰ τὸν Χριστὸν τὸν ἔρωτά σου, φρούρησον ἡμᾶς τοὺς ὑμνητάς σου, θερμῶς ψάλλοντας, Δημητρίου βραβευτὴς Χριστὲ δόξα σοι.

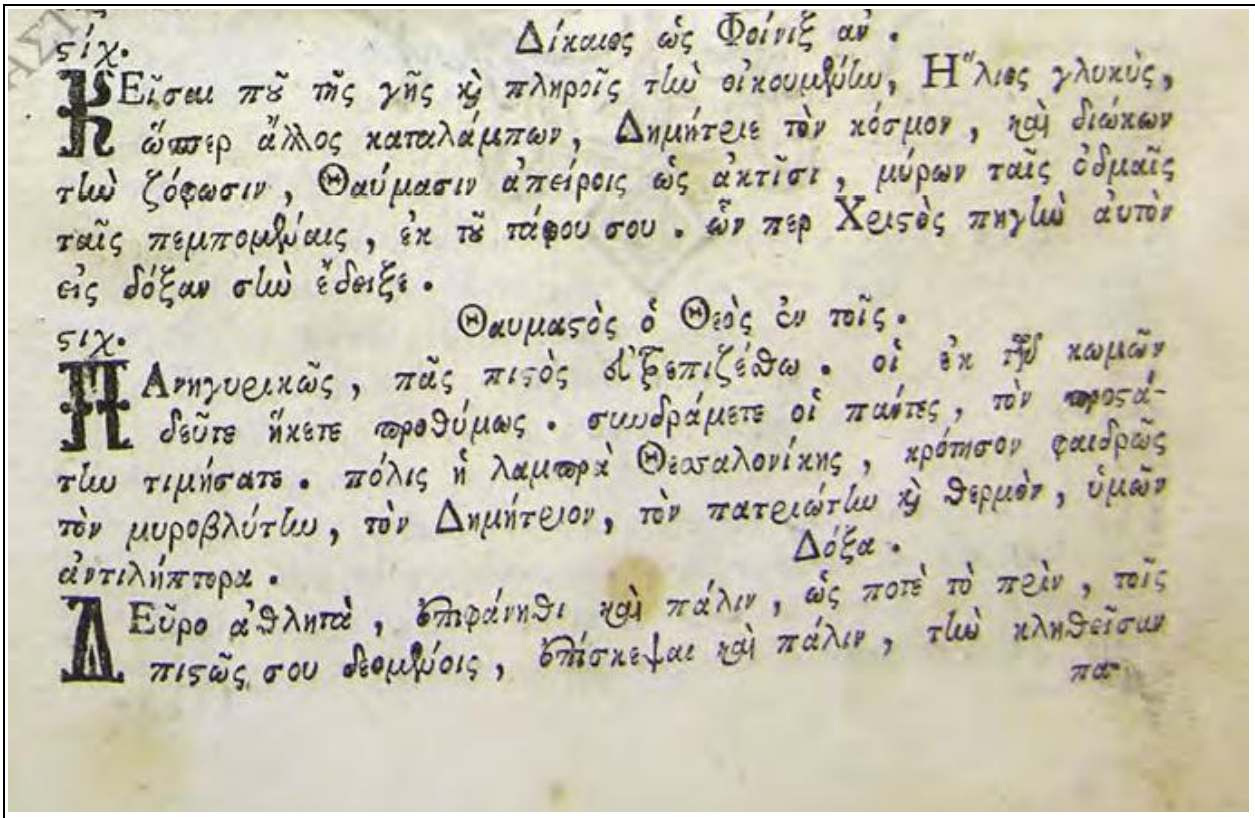

ςίχ. Δίκαιος ὡς Φοίνιξ ἀν.

ΚΕῖσαι πȣ̃ τῆς γῆς καὶ πληροῖς τὴν οἰκουμένην, Ἥλιος γλυκὺς, ὥσπερ ἄλλος καταλάμπων, Δημήτριε τὸν κόσμον, καὶ διώκων τὴν ζόφωσιν, Θαύμασιν ἀπείροις ὡς ἀκτῖσι, μύρων ταῖς ὀδμαῖς ταῖς πεμπομέναις, ἐκ τȣ̃ τάφου σου. ὧν περ Χριςὸς πηγὴν αὐτὸν εἰς δόξαν σὴν ἔδειξε.

ςιχ. Θαυμαςὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς.

ΠΑνηγυρικῶς, πᾶς πιςὸς εὐτρεπιζέσθω. οἱ ἐκ τῶν κωμῶν δεῦτε ἥκετε προθύμως. συνδράμετε οἱ πάντες, τὸν προςάτην τιμήσατε. πόλις ἡ λαμπρὰ Θεσσαλονίκης, κρότησον φαιδρῶς τὸν μυροβλύτην, τὸν Δημήτριον, τὸν πατριώτην καὶ θερμὸν, ὑμῶν ἀντιλήπτορα.

Δόξα.

ΔΕῦρο ἀθλητὰ, ἐπιφάνηθι καὶ πάλιν, ὡς ποτὲ τὸ πρὶν, τοῖς πιςῶς σου δεομένοις, ἐπίσκεψαι καὶ πάλιν, τὴν κληθεῖσαν πα-

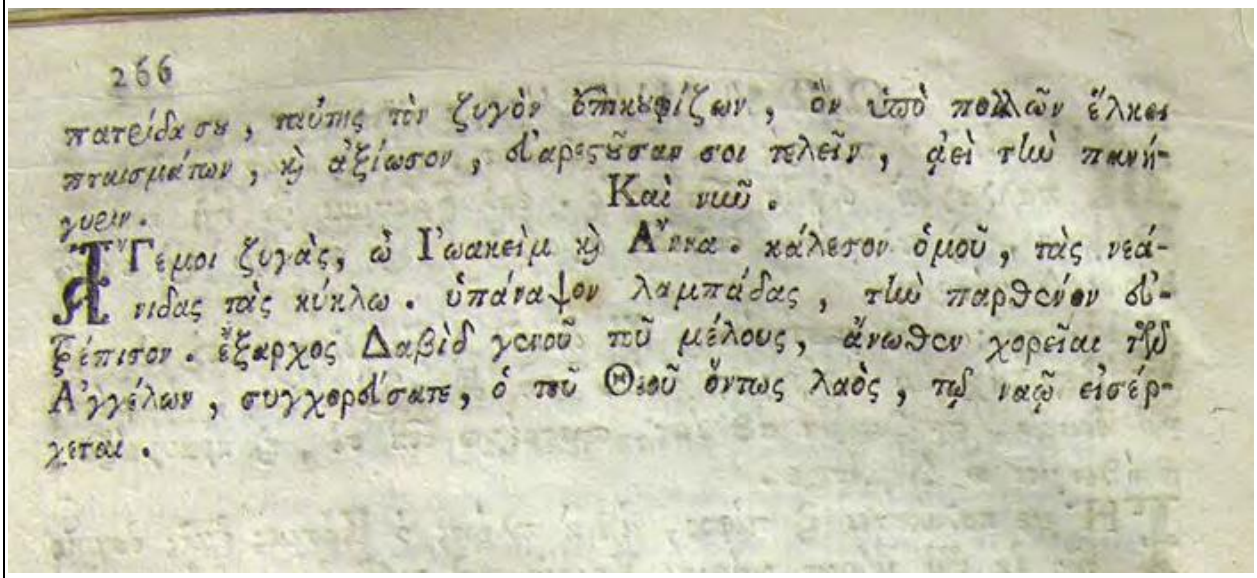

πατρίδα σȣ, ταύτης τὸν ζυγὸν ἐπικȣφίζων, ὃν ὑπὸ πολλῶν ἕλκει πταισμάτων, καὶ ἀξίωσον, εὐαρεςȣ̃σαν σοι τελεῖν, ἀεὶ τὴν πανήγυριν.

Καὶ νῦν.

ΑΓέμοι ζυγὰς, ὦ Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα. κάλεσον ὁμοῦ, τὰς νεάνιδας τὰς κύκλω. ὑπάναψον λαμπάδας, τὴν παρθένον εὐτρέπισον. ἔξαρχος Δαβὶδ γενοῦ τοῦ μέλους, ἄνωθεν χορεῖαι τῶν Ἀγγέλων, συγχορεύσατε, ὁ τοῦ Θεοῦ ὄντως λαὸς, τῷ ναῷ εἰσέρχεται.